

Kramérhusow y
Ch. f. Pražské Poštowské Noviny.

Roku 1790.

Ro. 6.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 6 Vnora.

Wáleční Příběhowé. Dworská Zpráva, List třetí.

Obrst Liptay nynj dáwa obz-
srněgšj zpráwu strany
onoho příběhu v Negotj-
na, o kterém již prwe
podotknuto bylo. Dne 31 prosynce as
1000 jeničarů a 200 spahů wypadlo na
nasse Branowacké dobrowolnjky v Sybu;
ale Setnjš Kodický od týchž dobrowol-
njků, Setnjš Kwelf od Walašského Illi-
rydského tmu, a prwnj Laytnant Bauer
od ostrůstřelců wedli swůg lid s tako-
wan zmužilostj, a porýkali se s Turky
tak statečně, že oni, ztratiliwše okolo
dwan set mužů, wískati přinucepi by-
li.

Kato za celé dwa dni nebylo než
přátel k spatření; z té příčiny Obrst
Liptay, nechage Majora Sibnera s třj-
mi kompanýemi Kaystých a s třjmi kom-
panyemi od Walašského Illirýdského tmu
w Blac wě, sám dne 4 ledna s dostas-
tečným počtem pěchoty a Krdedstých huz-
sarů wytráhl na wrch za tak řečeným mý-
stem Brlochtem. Dne 5 pustil se na 3
hodiny cesty přes Persu Palanku, kře-
ž mýsto Turcy, prwe ge wypáliliwše,
opustili. Odtud wyslal Kytmistra (a
nynj již Majora) Sarwassji napřed.

Pan Obrst Liptay byl teprw půl
hodiny cesty za Samarynowacem, nebo
pěšj

pěšší lid, jakož y kusy strz daremnau cestu ani hrubě z místa nemohli; a giž slyšel, že nepřátelé w nečíslném počtu ze wšech stran Majora Sarwassi obkličili, a že w tuhém s ním gsau potykání. Mezy tím řečený Major s svým dosti skrowným zastupem vdatných husarů postavil se Turkům na odpor, a dotíral na ně s takowau odvážeností, a tak aučinkiwě, že oni při několikerém autozku ničeho wyrjediti nemohli, a posléz, ztratíwše praporec, odewssad vstřkati musyli.

Nato táhli k Bukowecké sýlnicy, a nássi husari pořád se za nimi hnali, ač zlaui a bahnitau cestu měli. Obrst Liptay w tom přiběhu Majorowi Sarwassimu napomocen byl střilením zedwau děl, a wyslanými ostrostřelcy, kteréž Major Rakycowic wedl. Mezy tím časem, co nássi po jeničarích, genž se za Negotijnem w rákosy vkryli, z kusů střileli, a ge gak odtud, tak y z Palanky wyhnali, nasse pěchota pomalu postupowala.

Zatím Major Sarwassi pořád se hnál za nepřátely, a wehnal ge až na wrch hodinu cesty od Negotjna, kdež se oni zastawili a k odporowání přichystali. Aby pak nássi y tento wrch osaditi mohli, Obrst Liptay wyslal gestře proti Turkům Setnjka Gergely s gednau dywizy Palfowských, a Setnjka Ralmara s ostrostřelcy, sám pak s ostarkem lidu táhl do Bukowce. Zde se vstřkajíc nepřátelé počtwrtě sblukli; gak brzo ale spatřili, že nás lid proti nim táhne, rychle dali se na vstřkání, a hnali se takowým během přes řeku Tymok, že mnozy, by od nassich zagati aneb rozseřkání nebyli, s mostu po hlavách do řeky wstřkali.

Když na ten způsob Turcy s wrchu sehnáni byli, Pan Obrst osadil geg, a spolu wyslal Majora Sfolba, dage mu gednu dywizy pěchoty, negaký počet husarů a dwě děla, aby y on též most přes Tymok osaditi hleděl. Turcy zde popáté postavili se na odpor; gak mile ale nássi z děl střileti počali, a pěchota se přibližowala, oni přinuceni byli na druhau stranu přes most vstaupiti, a na wrchy odtáhnauti. Nato nássi rozebrali most, a Pan Obrst položil lid do Negotjna, kdežby sobě opět odpočinul, nebo strz 4 dni a noci wšsecko nepohodl pod ssirým nebem wystáti musyl.

Strze toto šťastné wyrjizení nepřátelům stala se takowá překážka, že oni obleženým Turkům w Orsowě ničeho dodatí nemohli, a k tomu z celého Bladowského okolí zapuzení gsau. Mez přátel bylo do pěti tisíců, nad kterýmiž zpráwu wedli Mehmet Bassa, geho Byhaja, kterýž od nassich zagat byl, a mnozy znamenitéjší Algowe. Proti nim stálo nasseho lidu toliko 2,440 mužů. Na nassí straně ztráta gest welmi skrowná; Turcy ale as 500 zbitých a poraněných počisti mohau. Zagatých Turků gest 17, a 5 gegich pacholků. Za kořist dostali nássi něco geemena a manky, též 3 sudy naplněné prachem.

Dle swědectwj Pana Obrstca Liptayho, neychwalitebněgi se chowal Kyrtmistr Sarwassi, z kteréhož ohledu od geho cys. král. Milosti ustanowen gest za Majora, a nadto pasowan za Kyrtm Terezyanského řádu.

Dworstá Zpráwa, list čtwrtý.

Zpráwu wedaucy polnj Marssalek Laytnant, Baron Wallis, dáwa zpráwu

wu na den 24 ledna z Karlstattu w Charz-
wátich, že Turcy čtyřikrát po sobě nez-
daleko Kerstině wypadnutí chtěli, po-
každé však nazpátek zahnutí byli. Vaz-
ro dne 23 ledna opět shromáždili se w
počtu asi tisíc mužů pěšky y na koních,
a odpoledne w jedné hodině přiblížili
se k našim hranicem. Rozdělení byli
we tři kolony, z kterých jedna v Prez-
surace nedaleko Sussenstého brodu pře-
šla řeku Slinu, druhá chtěla se prodrati
skrz záseky pod Petrovicem, v Ražičsté-
ho vrchu a Černého Luku, a třetí přiz-
blížovala se k Petrovičskému vrchu,
chrěcy druhým dvěma kolonami napo-
mocna býti.

Poněwadž ale w tu chvíli naši
po celém kordonu zkusili do nepřátel páz-
li, a pokřik učinili, y zvolášť poně-
wadž Setník Cimbeli s swou kompanijí
na ně wypadl v řeku Slinu, tedy Turcy
po tuhém potýkání, které za 3 hodiny
potřáslo, že wsech stran od hranic
caufali, a posleze nechawše 20 pobitých
na místě, s mnohými poraněnými co nej-
rychleji utíkali.

Geden díl utíkajících Turků v Ra-
žičského vrchu skryl se mezi rokle až k
hlavní silnici, na kteréž přepadli ge-
dnoho muže a čtyry ženy, gesto nasser-
mu lidu na čtyřech koních potravu vezli.
Oni těchto pět osob y gich koně zagali,
a wedli je již k řece Slině. To wi-
dauce Dumitar Sudar a Štěpán Baz-
sara Slunští ostrostřelcy, pobídlí gesto
některých ginych mužů, a s gegich po-
mocy wyrazili na Turky. Turcy syce
nejprve postavili se na odpor, když ale
4 muži padli, vtekli přes Slinu, a na-
šimi zanechali toho muže, 5 žen a 4

koně, kteréž prve byli zagali. Přitom
celém příběhu nepřátelé nečinili nám
dokonce žádné škody, než že dva mu-
ži poraněni byli.

Saufromné wogensté Zoraw.

Z Widně se syce piše w jednom
listu, že není co k obávaní, aby mezy
našimi a Pruským dworem k gakému
nepřátelskému tažení přigeli mělo; nebo
tak zněj slova téhož listu: "Od toho
času, co rychlý posel přigel z Berlína
do Widně, nebezpečnostwj, kteréž nám
wognau brozylo, welice zmenšeno gest,
a můžeme dobré naděje býti, že wse-
čko dobře a w swornosti k wpořádku
obau dworů wygednáno bude." Y
my sme w našich předestých weřeyných
listech tu zpráwu strany nové wálky,
kteráby s Pruským dworem vzniknauti
měla, gen gakožto panhaw a nedůklad-
nau rozprávku w známost wwedli. Od
toho však času ona rozprávka zdá se
gaktž tak k pravdě nachylowati, a my
snad w málo dnech budeme moci o té
důležitosti swětlegi y obšírněji psati.
Aspoň zatím from ginych důwodů, kte-
ří se na ruro nowau wálku potahují,
řicy můžeme, že zde w Čechách ležící
wogsto na cestu přichystáno gest, a Pa-
ní Generálowé swůj polní plat již na
3 měsíce k zgednání sobě wsech potřeb-
ností wykázany mají.

K potvorení tohoto našeho do-
mnění můžeme w známost wvesti z Ra-
žice list psaný na den 31 ledna, které-
hož obsah gest následující: "Ta zprá-
wa se teď potvzuje, že Pan polní
Maršalek Laudon na negaký krátký
čas Morawu, Slézsčko a králostwj Čer-

ské progizděti bude, a pak na garo w řečených fraginách gedenkřat sto tisíc zbrogného lidu do pole postavj, pro kterýž skutečně také se již spjže zakládaj. Není to také žádné wj tagenstwi, že dwůr Ruský, Rakauský a Pruský blíž hranic Polských své wogsto položj; a třetjmu tažení proti Turkům wosecko bez odkladu přichystáno býti musj. "

Dále se prawj w tomto připomenutém listu: "Tem Wartenslebenstý a Michal Wališstý přes Wjden táhnau do Čech, a pakáž Pana polnjho Maršalka Laudona z Zemljna očekává se we Wjdni. "

Z Temesswáru se pisse na den 16 ledna. Nynj náležitějšj zpráwu dáti můžeme strany onoho přjběhu, při kterém nássi dobrowolnjcy v wesnice Mezgotina od Turků přepadnutí byli. Stalo se to na den 24 prosynce, když Turcy v welikém počtu, přessedše řeku Tymoř, na naše dobrowolnjky wypadli, a porážku mezy njmi učinili. Gak se ale w prwnj zběžné zprávě psalo, žeby as 500 mužů nássich bylo zahynulo, byla ta zpráwa neprawdiwá; nebo nássi dobrowolnjcy, widauce nescjssný počet nepřátel, a že jim odolati nemohau, autěkem swých žiwotů zachrániti hleděli, brzy ale opět wrátili se nazpátek, a při tom přjběhu toliko 150 mužů se pohřsilo.

Z Sabjnowa dává se tato zpráwa na den 15 ledna: Nj sme již gednau w známost wwedli, že Bára Mustafa, Turecký Wůdce, po swých posljch Obrstě Liptayho k vzdánj Bladowy nutil. To

se stalo toliko na oko, a Turcy tím chtějí gen nasse wogsto ořlamati. Nebo gegich prawý vmysl byl Orsowstým obleženým Turkům gakausy pomoc učiniti. Za tau přjčinau Bára Mustafa položil se před Bladowu s dosti sylným zástupem swého lidu, a w témž času giný zástup Turků, totiž 1,200 jeničarů a 200 spahů, magjce sebau množstwj vozů nasložených potrawau a wálečnými potřebnostmi, vbjral se k Orsowě. Wšak ale ten obmysl nebyl nássim tagu. Dne 2 ledna w noci Branowacstj dobrowolnjcy wyrazyli na Turky mimo gich nasdánj, rozehnali ge, a celý ten transport zagali. Druhého dne nato Obrst Liptay wypadl z Bladowy na nepřátely; y byl on tak šťastný, že ge při tuhém potýkánj přemohl, a posledně wosecky rozehnal. Mezy tím také Sedmihradské wogsto pod zpráwau Generála Sstádeza přitáhlo do Kalafatu, gakožto na své vrčené místo. Turcy we Wjdnunemyslili gináč, než že snad nássi tu pewnost oblehnauti chtějí, a protož ze wsech kusů střileli. Ostatnj w tom ořkoly položenj Turcy ledwa wslýsseli tu střelbu, w neywěstj rychlosti wtřkali do Wjdnja. Když na ten způsob nássého lidu cjl dosažen byl, hned opět wydal se zpátkem na cestu.

Z Rakaus 25 ledna. Wsecky cýsfřál. regimenty, pataliony granatyrů, a gizda, pro kterauž w Vhřjch w cýsařstých massaljch aspoň 10 tisíc konj stojj, nynj tak lidem, oděwem a ostatními potřebnostmi opatření budau, že se do konce měsíce vnora náležitě do pole postawiti mohau. — Wogsto, kterěz vrčeno gest do Halicje, táhne tam

vstaz